

Příloha 6: Český překlad hodnotícího videa – podvojný deník

Název materiálu: Reflexe a sebehodnocení pomocí obrázkových karet

Autor: Mgr. Jana Zachová

PŘEKLAD HODNOTÍCÍHO VIDEA	KOMENTÁŘE
<p>Učitelka: Dobré ráno, slečny. Jak se dnes máte?</p> <p>Studentky: Dobře.</p> <p>Učitelka: Děkuji. Jsme ve fázi ukončení projektu. Děkuji za odvedenou práci. Teď máme prostor mluvit o tom, jak se vám dařilo, co mohlo být lepší, poskytneme si zpětnou vazbu. Rozložila jsem tady kartičky, které velmi dobře znáte. Chtěla bych, abyste si vybraly jednu nebo dvě kartičky, které symbolizují váš projekt například z hlediska průběhu či výsledku. Podívejte se na kartičky a vyberte si.</p> <p>Učitelka: To byla rychlost. Teď vás poprosím, abyste popsaly, co máte na kartičce, protože to nikdo jiný nevidí.</p>	<p>Celý rozhovor jsem zahájila zdvořilostní konverzací, abych navodila přátelskou atmosféru. Popsala jsem, ve které fázi se nacházíme a co budu očekávat. Překvapilo mě, jak rychle si žákyně vybraly kartičky. Přisuzuji to dobré znalosti obrázků a předchozí zkušenosti.</p>
<p>Mia: Mám tam šneka, který leze po schodech nahoru. Vybrala jsem si to, protože nám trvalo nějakou dobu, než jsme vytvořily video, protože</p>	<p>Mia si uvědomuje celý proces a náročnost práce. Chápe, že jednotlivé kroky projektu vyžadují čas.</p>

<p>tam bylo hodně pokusů a omylů. Zároveň to byla velká legrace. Moc jsem si to užila.</p>	
<p>Anna: Na mém obrázku je muž jdoucí po schodech ke dveřím. Vybrala jsem si to, protože na začátku jsem si myslela, že to bude všechno rychlé. Napsaly jsme si scénář, ale natáčení bylo mnohem pomalejší, bylo tam hodně věcí, které jsme pokazily.</p> <p>Učitelka: Tvoje kartička je velmi podobná té, kterou si vybrala Mia. To je zajímavé.</p>	<p>Anna se ztotožňuje s názorem Mii. Vybrala si v podstatě stejnou kartičku. Oběma studentkám záleželo na dobrém výsledku a byly ochotné věnovat práci čas.</p>
<p>Natálie: Na mém obrázku je kočka, která maluje. Vybrala jsem si to, protože to bylo hodně kreativní a výsledek také.</p>	<p>Natáliin výběr ukazuje její umělecké sklony. Zaměřila se na kreativní část projektu. Z celkového hodnocení vnímám, že Annu a Miu dobře doplňovala.</p>
<p>Učitelka: Co jste si na projektu užily?</p> <p>Mia: Nejvíce jsem si užila natáčení, protože když jsme něco zkazily, hodně jsme se nasmály.</p> <p>Učitelka: Máte tam spoustu pokažených, legračních záběrů?</p> <p>Studentky: Ano, to máme. Udělaly jsme s tím extra video.</p> <p>Anna: Cítím to stejně jako Mia. Natáčení byla zábava. Máme ty pokažené záběry. Jenomže potom jsme si uvědomily, že máme jen ty</p>	<p>Cílem otázky bylo zjistit, co druhostupňové žáky baví, co si při práci užívají. Informace využijí při dalším projektu. Zvýším tím jejich motivaci a zlepším přístup k práci. Zaujmout teenagery není snadný úkol.</p> <p>Žákyně předem věděly, kolik času na projekt mají. Průběžně jsem poskytovala zpětnou vazbu ke každé fázi. Ze začátku jsem je musela</p>

<p>pokažené záběry a musíme zrychlit. Dostaly jsme se do bodu, kdy jsme musely zrychlit.</p> <p>Natálie: Já jsem si taky užila nejvíc ty pokažené záběry. Potom nastal ten stres, kdy jsme musely zrychlit. Zapamatovat si scénář bylo pro mě obtížné.</p> <p>Učitelka: Děkuji, že jste si to zkusily zapamatovat, protože ne každý se vydal touto cestou.</p>	<p>monitorovat častěji, ale velmi rychle si uvědomily náročnost práce a víc se zaměřily na jednotlivé úkoly.</p> <p>Některé skupiny jsem musela monitorovat každou vyučovací hodinu, protože si neuměly práci časově naplánovat nebo projekt nebraly vážně.</p>
<p>Učitelka: Moje další otázka se týká vaší práce. Jak jste si ji rozdělily?</p> <p>Mia: Podle mého názoru jsme si to moc nerozdělily, protože jsme to prostě udělaly spolu.</p> <p>Anna: Ano, my jsme tak nějak... Naty byla nemocná v té době, takže to byl Miin úkol rozdělit role. Když jsem se dozvěděla, že tam bude maska a že já nebudu moc číst scénář, tak jsem si pomyslela, že nemůžu být v žádném případě hlavní postava. Vybrala jsem si tedy roli reportéra.</p> <p>Učitelka: Aha, takže vy jste si neřekly na začátku, kdo bude jaká postava?</p> <p>Anna: Ano, to jsme neřešily.</p>	<p>Otázkou jsem sledovala rozdělení rolí ve skupině. Kritéria dávala prostor pro kreativitu, psaní a technické dovednosti. Žákům to pomohlo najít si oblast, ve které jsou silní.</p> <p>Žákyně se přátelí a jsou nekonfliktní, takže mě nepřekvapilo, že si role specificky nerozdělily. Nicméně ze zpětné vazby vyplývá, že Mia byla přirozeným vedoucím skupiny.</p>

<p>Učitelka: To je zajímavý přístup.</p> <p>Natálie: Protože jsem byla nemocná, dostala jsem v následujícím týdnu svoji roli a zkrátka jsem ji přijala.</p>	
<p>Učitelka: Jak se vám společně pracovalo? Jaká byla spolupráce?</p> <p>Mia: Pracovalo se nám dobře. Když byla Naty nemocná, tak jsme jí poslaly dokument a ona s tím byla v pohodě. Při natáčení jsme spolu hodně komunikovaly. Myslím, že to bylo dobrý.</p> <p>Učitelka: Cítíš to také tak?</p> <p>Anna: Ano, naprosto souhlasím. Naše týmová práce byla dobrá. Přesně to, co Mia říkala.</p> <p>Učitelka: Naty, bylo pro tebe jednodušší přijmout, co ti bylo vymyšleno?</p> <p>Naty: Ano, co jsem dostala, bylo snadné.</p>	<p>V této části jsem zjišťovala, zda nenastávaly v průběhu projektu výrazné konflikty. Na skupinovou práci jsou žáci zvyklí, takže jsem neměla skupinu, ve které by došlo k nesouladu. Způsoby řešení neshod jsem s žáky probírala na prvním stupni. Teď mě zajímalo, jestli se něco po karanténě nezměnilo.</p>
<p>Učitelka: Je něco, co byste na výsledku v budoucnu změnily, když teď máte tu zkušenost?</p> <p>Mia: Já myslím, že je to takhle v pohodě a nechtěla bych nic měnit.</p>	<p>Otázka dává prostor k hodnocení kladů a záporů projektu. Zároveň poskytuje možnost uvědomit si, co je možné aplikovat příště. Zajímavé na tom bylo, že většině žáků ve finále vadila technická vybavenost. Na začátku měli všichni problém s tím, že se musí natáčet, ale velmi je to zaujalo. Některé skupinky si dokonce vyhledávaly pro inspiraci různé</p>

<p>Anna: Změnila bych jednu věc, protože když jsme byly ve třídě, byla tam ozvěna (<i>mysleno odraz</i>) a když jsme například smazaly tabuli a já jsem natáčela Naty, tak jsem se viděla, jak natáčím.</p> <p>Naty: Nic bych neměnila.</p>	<p>reportáže. Nakonec všichni chtěli do natáčecího studia s profesionálním kameramanem.</p>
<p>Učitelka: Co jste se naučily během projektu?</p> <p>Mia: Učila jsem se mít s ostatními trpělivost. Mluvit plynule, nedrmolit, ale to bylo hodně těžké.</p> <p>Anna: Pomohlo mi to s nepřímou řečí, protože jsme si pořád procvičovaly scénář, tak jsem pořád slyšela: Mia řekla, že... Anna řekla... Takže se mi to vrylo do paměti.</p> <p>Naty: Pomohlo mi to mluvit víc plynule a být sama se sebou trpělivá.</p> <p>Učitelka: Dobře, děkuji. Je tu ještě něco, co byste chtěly říct?</p> <p>Studentky: Ne, jsme v pohodě.</p> <p>Učitelka: Moc vám děkuji.</p>	<p>Tato otázka ve mně vyvolávala obavu, protože jsem se bála klasické teenagerovské reakce: „nic“. Pro tento případ jsem měla v hlavě další doplňující otázky typu: Proč si myslíš, že jsem vás nechala natáčet videa? Když se podíváš na kritéria projektu, umíš popsat, co bylo důležité?</p> <p>Výsledkem jsem byla mile překvapená, protože v každé skupině zazněl důraz na jazyk (plynulost, probíranou gramatiku, schopnost vyjádřit myšlenku) a zároveň všichni popisovali zlepšení sociálních kompetencí (např. komunikace s ostatními, trpělivost).</p>